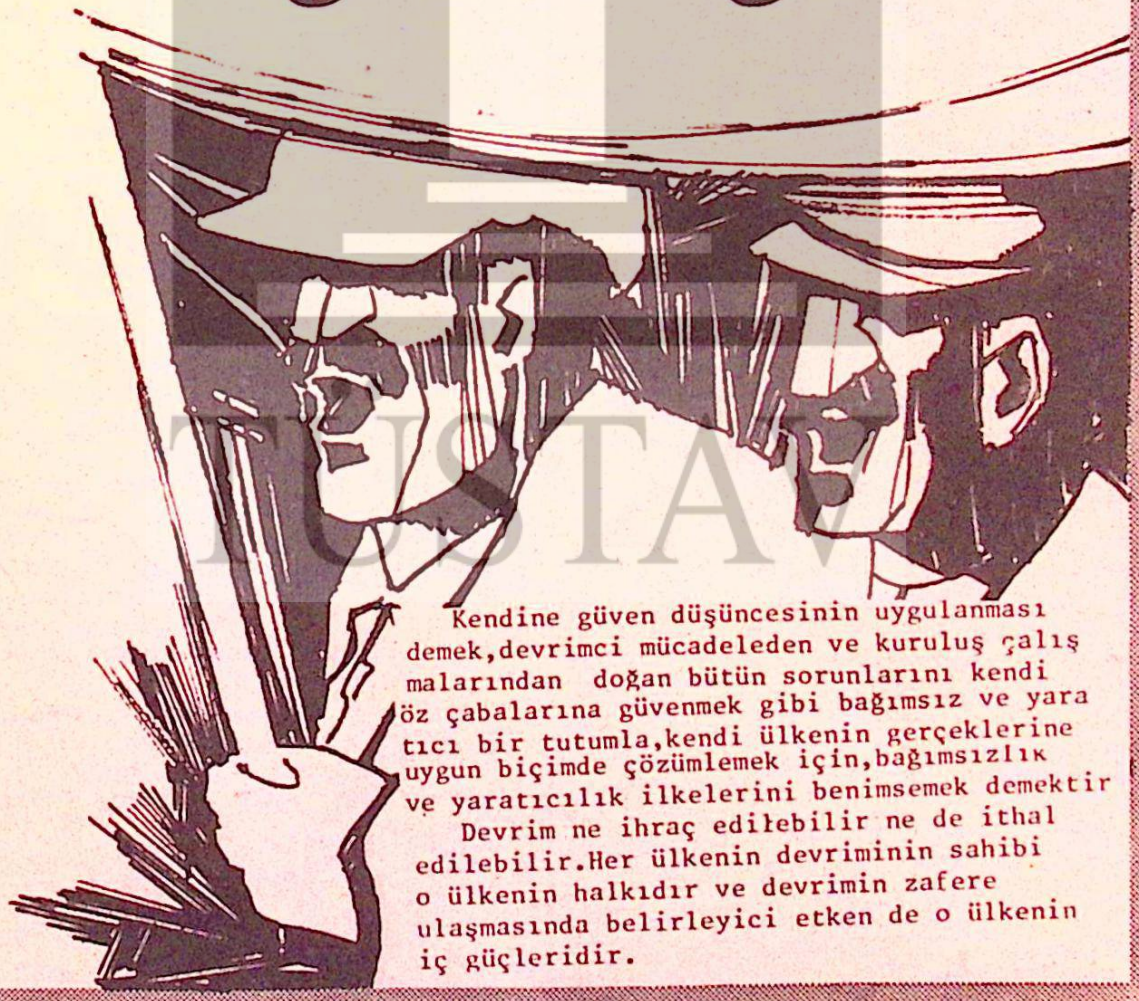
3
27/12/1976
250 Krş

BAĞIMSIZ TÜRKİYE

Y. Ergündoğan
tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

kendi gücüne güven!

Kendine güven düşüncesinin uygulanması demek,devrimci mücadeleden ve kuruluş çalış malarından doğan bütün sorunlarını kendi öz çabalarına güvenmek gibi bağımsız ve yara tıcı bir tutumla,kendi ülkenin gerçeklerine uygun biçimde çözümlemek için,bağımsızlık ve yaratıcılık ilkelerini benimsemek demektir

Devrim ne ihraç edilebilir ne de ithal edilebilir.Her ülkenin devriminin sahibi o ülkenin halkıdır ve devrimin zafere ulaşmasında belirleyici etken de o ülkenin iç güçleridir.

BAĞIMSIZ TÜRKİYE

BAĞIMSIZ TÜRKİYE Haftalık Siyasi Gazete

Sahibi:M.Lütfi KIYICI Yazı İşleri Müdürü Süleyman Aslan Yönetim Yeri:Ticarethane Sokak No:12/7-A Cağaloğlu-İst.Baskı:
Abone Şartları:Yıllık 120 Altı ay 60 TL.Yurtdışı iki katıdır.
Son Baskı Tarihi:25/12/1976

İÇİNDEKİLER

Kendi Gücüne Güven..... 1
Şehitlerin Kanı Boşuna Akmıyor..... 3
Papağanlığa Güzel Bir Örnek 4
Gerçek "Sosyal Emperyalist" Kim?..... 5
Hoş Geldin Lord Kaldor 6
Geçmişi inkâr Kurtuluş Değildir 7
YUÇE Düşüncesi-Halkın Gücüne Güven 9
Ho Şi Minh Tavrı Ya da Özgücüne Güvenmek 10
Amerikancı Eğitim Soygun Şebekeleri Yaratıyor 11
Kartal SUNTA İşçileri 12
Gerçek Sosyalist Örgüt Nedir?.....13
Baro Kongreleri 14
Yaşasın Filistin Devrimi 15

OKUR KÖŞESİ

GÜN BİRLİK GÜNÜDÜR

Bugün devrimci hareketimizde,partisiz devrimcilik anlayışı yaygındır.Çoğu öğrenci gençlik çevrelerinde oluşan ve dolaylı olarak bu durumun sürmesinden yana tavır alan arkadaşlar elbette ki"biz partiyi inkâr ediyoruz"diyemiyorlar.Çünkü kendisine proleter devrimcisiyim diyen kimse partiyi açıkca inkar edemez.Bunlar partisiz devrimciliklerini qizlemek için bulunduğumuz dönemi "partiyi inşa etme dönemi" diye adlandırıyorlar.

Buoyalama taktiğinden başka bir şey değildir.Çünkü işçi sınıfı partisi gençlik hareketinden doğmaz.Doğar diyenlerle tartıştığımızda Vietnam'ı örnek olarak gösteriyorlar.Bir kez her ülkenin kendine özgü şartları vardır.Üstelik Vietnam'da 1930'lerde ayrı ayrı gurupların birleşmesiyle kurulan tek partinin ancak bir kolunu gençlik hareketinden temsilciler oluşturuyordu.Hem orada ki gençlik hareketnden önce oluşmuş bir proletarya partisi yoktu.Oysa Türkiye'de 1920'lerden buyana parti vardır ve bu parti koşullara göre varlığını her dönemde sürdürmüştür.Bazılarının yaptığı gibi,Türkiye'de devrimci hareketin geçmişini 5-6 yıl önce sine indirgemek yanlıştır,saçmadır.Hiçbir hareket öyle birkaç gün içinde tepeden inme varolmaz.Bugünkü devrimci hareket tarihsel kökenlerinden soyutlanamaz.

Bölünmeler öylesine derinleşiyor ki devrimciler faşizme karşı omuz omuza mücadele edeceklerine birbirlerine saldırıyorlar. Devrimci guruplar birbirlerini faşistlerden daha tehlikeli görmeye başlıyorlar.

İşin ilginç yanı,bugün partinin"inşa dönemini yaşıyoruz"diyen bu arkadaşların,öğrenci örgütlerini parti gibi görme eğilimin de olmalarıdır.Bu sakat bir anlayıştır.Eğer devrimci gençlik örgütleri partinin görevlerini yerine getirebilmiş olsaydı,geçmişte kitleler üzerinde önemli ölçüde etkin olan DEV-GENÇ başarırdı bunu.

Egemen çevrelerin ekmeğine yağ süren tavırlardan uzak olalım.Devrimimizin yararlarını her şeyin üstünde tutalım.

Gün birlik günüdür.Devrimci safları sıklaştıralım.

BAĞIMSIZ TÜRKİYE gazetesine bu yöndeki çalışmalarında başarılar dileriz.

Bir gurup devrimci
adına:A.S

ŞEHİTLERİN KANI BOŞUNA AKMIYOR

DEMİRELLERDEN,TORKEŞLERDEN FAŞİST DARBE KORUYUCULARI OLARAK SİYASİ CİNAYETLER,İŞKENCELER ORTAMININ TEZGAHLAYICILARI OLARAK HESAP SORULMADIKÇA,BU OLKEDE EN İLKEL BİR SİYASİ DEMOKRASİNİN VARLIĞINDAN SÖZ EDİLEMEZ.

Geçen sayımızda başyazının konusu siyasal cinayetlerdi. Bu sayıda da öyle. Öyle anlaşılıyor ki MC iktidarda kaldığı sürece siyasi cinayetler hep politik gündemde kalacak.

Niçin siyasal cinayetler sürüyor. Nedenini bilmeyen yok. MC'nin başı Demirel başa geleli beri, seçimle birkez daha iktidar yüzü göremiyeceğini iyi bilen, ama iktidarda kalmayı bir ölüm sorunu olarak gören, ve yerinden çekilmemek için ,siyasi cinayet kışkırtıcılığı dahil, her yönteme baş vuran faşist bir komplocu gibi davrandı. Demirel'in tutumu hiç bir zaman tutucu bir siyasi partinin siyasal demokrasinin temel ilkelerini benimseyen bir liderinin tutumu olmadı. Bu cins politikacıya kapitalist batıda rastlanabilir hâla. Ama bizim sularda bu cins balık yetişmiyor.

Evet Demirel ve benzerleri açık faşizm özlemiyle yanıp tutuşan demokrasi düşmanıdırlar. Tüm tutum ve davranışları bunu kanıtlar.

İlkten tezgahladıkları çok basitti.Faşist terör örgütleri kışkırtılacak, ve faşist militanlar polisinde korumasıyla demokratik güçleri sindireceklerdi. Böylece parlamenter faşizm çarkı rahatça döndürülecekti. Demokratik güçler direnirse daha da iyi. O zaman "aşırı uçların" çatışması ve siyasal cinayetlerin birbirini izlemesi, bir kargaşalık ortamının yaratılması, bir ikinci 12 Mart müdahelesini getirecekti. Demokratik hareket bastırılacak, sıkıyönetimiyle, kontr gerillasıyla, devrimci avlarıyla o özlemi duyulan 12 Mart dönemi günlerine dönülecekti.

Böylece gençlik ve işçi sınıfı kesimlerinde siyasi cinayetler birbirini izledi.si yasi cinayet kurbanlarının listesi uzadıkça uzadı ama darbe için gerekli ortam bir türlü yaratılamıyor. Demirel çaresizlik içinde "Sıkıyönetim de sıkıyönetim" diye yalvar ya kar oluyor ama, sesine kulak vereceğini umduğu darbeciler harekete geçecek gücü kendilerinde bulamıyorlar. Demokratik güçler, burada, herşeye karşın ağır basabiliyorlar.

Devrimci kanına susamışlıklarıyla aşırı gayretkeşlikleriyle faşist cephe siyasi cinayetler dozunu kaçırmışa benzer. Neydi yaratmak istedikleri? Kamu oyunun şartlanması "darbe mi olacak ne olacaksa olsun, asayiş kurulsun" demesini. Oysa vatandaş- kanıksama durumuna getirilmiştir. Öylesine olağan hale getirdiler siyasal cinayetleri, işkenceyi. Bugün Türkiye gazete okuru siyasal cinayet başlıklarının altındaki yazıyı pek okumuyor. Haberler birbirinin aynı: faşist komando baskınları. açılan yaylım ateş te yaralananlar, ölenler, savunma durumuna itilenlerin tepkisi, yeni vuruşmalar, yeni yaralılar, ölüler.

Umdukları bu değildi. Evet faşistler bir çok eğitim kurumunu, devlet dairelerini baskı altına alabildiler. Burslarda faşist kuşaklar yetiştirmek özlemindedirler. Ama bu, uzun vadeli bir iş. Faşist cephenin planı ise yıldırım plandı. Azıcık demokratik eğilimde bir burjuva iktidarının bile elde ettikleri mevzileri geri alabileceğini, demokratik koşullarda uzun süre ayakta kalamıya caklarını iyi biliyorlar.

Evet hesaplar kısa vadeliydi. Bu hesap çarşıdan döndü. Demirel'lerin yeni 12 Mart özlemleri kursaklarında kalacağa benzer. MC yıkılışının eşiğindedir. MSP ve CGP ortaklıktan ayrılma hazırlığı içindedir. Demirel ile Türkeş başbaşa kalacaklardır. Bu iki ahbap çavuşun falında sadece iktidardan düş - mek yok. Bunların geleceği yürekleri gibi karanlık. Bunlardan birincisi, kendisinin ve

yakınlarının tüm yolsuzluklarından hesap vermedikçe, hele faşist darbe komplocusu olarak hesap vermedikçe, ikincisi de faşist kompolunun uygulayıcısı, terör örgütlerinin gerçek yöneticisi olarak hesap vermedikçe, bu ülkede en ilkel bir siyasal demokrasinin varlığından söz edilemez.

Türkiye siyasal bunalım içindedir. Bu bunalım bir ölçüde faşist komplocuların tezgahladıkları siyasi cinayetlerin sonucudur. Ancak cinayet sorumluları umduklarının tam tersi bir gelişme ile karşı karşıyadırlar. Şehitlerin kanı bu bakımdan boşuna akmadı.

PAPAGANLIĞA GÜZEL BİR ÖRNEK

PAPAGANLIK BAŞKA ŞEY ,DEVRİMCİ YARATICILIK BAŞKA ŞEYDİR.

Bilindiği gibi Mao'nun ölümünden sonra Çin Halk Cumhuriyetinde son derece ilginç gelişmeler oldu. Aslında fırtınalı bir toplum olan Çin'de, 1960'lar ortalarından bu yana son derece ilginç ve önemli olaylar birbirini izliyor.

Kültür devrimi süreci içinde bu kadar şaşırtıcı gelişmelerle az karşılaşmadık. Örneğin bir dönem Ç.K.P. tüzüğünde Mao'nun halefi ilan edilen (Bu tutumun ne kadar marksist olduğu tartışılır) Lin Piao, bir süre sonra kapitalizm ajanı olarak lanetlendi! Ayni şey sağlığında üstü örtülü biçimde, ölümünden sonra baş takipçisi Teng Hsiao Ping'in uğradığı saldırılarla daha açık olarak Çu En Lay'ın da başına geldi. Bütün bu sürpriz gelişmelere, bizim Pekin papağanları da ayak uydurmayı "becerdiler"

Ama Mao'nun ölümünden sonra, çok daha karmaşık ve çok daha önemli gelişmeler oldu. Bu kez kapitalizmin ajanı olarak ilan edilenlerin başında Mao'nun bunca yıllık karısı gelmektedir. Bu o kadar basit bir olay değildir. Artık Mao yoktur, ve ortalıkta, onun adına vasiyetler dolaşmaktadır.! Hua Kua Feng Mao'nun gerçek vasiyetnamesinde kendisini "halef" (yine ayni marksist tutum!) tayin ettiğini ilan etmektedir! Teng Hsiao Ping'in yıldızı yeniden parlayacağa benzemektedir. Ve bunun gibi bir sürü karmışık, son derece önemli gelişmeler yaşanmaktadır Çin'de..

Bugüne değin bizim Pekinciler, Mao'nun sağ olmasına ve üstün gelen ekiple birlikte görünmesine bakarak kolayca tavır alıyorlardı. Üstelik, bu güne değin. Mao'nun karısının başını çektiği düşmanlarının "Dörtlü çete" diye adlandırdıkları eki bin kontrolündeki yayın organlarının papağanlığını yapıyorlardı. Oysa bu gün Hua Kua Feng ve onun ardındakiler bir bakıma kapalı kutudurlar. Gelişmelerin karmaşık önemli olması gerçeğine bunu da eklersek, Türkiye proleter devrimcisinin Çin'de olanları yorumlamada ne denli dikkatli olması gerektiği ortaya çıkar.

Oysa belirli bir çevreyi temsil eden "Halkın Sesi" adlı dergi ne yaptı? Mao'nun ölümünden sonra Çin'de iktidar mücadelesi patlak verince, biriki hafta kim kazanacak diye bekledi. Hua Kua Feng ve arkasındakilerin galip geldiğini görünce hemen onların ayakları önünde yuvarlanmaya başladı. Pekin ve Şanghay'da yapılan mitinglerde okunan, Hua Kua Feng'in, Mao tarafından seçilmiş "halef" olarak partibaşkanlığını açıklayan Mao'nun karısının başını çektiği ekibin kapitalizmin ajanlığıyla suçlanan ve tutuklandıklarını ilan eden bildiriyi aynen verdi. Ve bu bildiriyi "Çin'de Proleteryanın Yeni Zaferleri " başlığıyla alkışlayarak sundu.

Türkiye'de proleter devrimci hareketi temsil ettiklerini iddia eden bu çevrenin son derece önemli gelişmeler karşısındaki bu basit tutumu, gülünç olduğu kadar acıklıdır. Türkiye İşçi sınıfı ve emekçi halk adına böyle bir basitlik yapılamaz Besbelli ki mücadeleyi Mao'nun karısının ekibi kazansaydı, Pekin radyosu önünde sabah akşam kulak kesilmiş bulunan bu bay - lar bu kez, onların Hua Kua Feng ve arkasındakileri kapitalizmin ajanı olarak niteleyecekleri bildiriyi ayni şiddette alkışlayarak verecek ve "Çin'de Proleteryanın Yeni Zaferleri" olarak sunacaktı. Bunu çocuklar bile anlar ve bu tutumun adı proleter devrimcilik değil PAPAĞANLIKTIR.

Papağanlıkla Türkiye devriminin sorunlarının çözümlenemiyeceği tersine bunun zararlı bir tutum olduğu besbellidir.

TKP'nin Tarihsel Konumu

EY EMEKÇİ YAYINLARI

çıktı

GERÇEK "SOSYAL EMPERYALİST" KİM

SOSYAL EMPERYALİST" VATAN SAVUNMASI ADI ALTINDA EGEMEN BURJUVAZİLERİNİN DOGRULTUSUNDA EMPERYALİST SAVAŞI KIŞKIRTANLARDIR

Pekin'in başlattığı ve bizdeki Pekincilerin onlardan daha fazla tekrarladığı bir şey var:"Üçüncü emperyalist paylaşım savaşının eli kulağındadır!"Bunlar son üç-dört yılı,"üçüncü dünya savaşı ha çıktı ha çıkıyor"yaygaralarıyla geçirdiler."Savaş başladı-başlayacak,hazır olalım" tutumu için de,emekçi halka ve egemen sınıflara acil savaş mevzilenmeleri önerdiler."Dördüncü Ordu Sovyet Sınırına !","Boğazlar Sovyet Gemilerine kapatılsın",Üslere elkonsun Sovyet sosyal emperyalizmine karşı kullanılsın!" ve benzeri sloganlarla,egemen sınıflara ne yapmaları gerektiğini anlatıp, duruyorlar.Ama bu arada Süveyş,Cebelü Tarık boğazları Amerikan gemilerine açık olacakmış,sorun değil.Üstelik Amerikan üslerinin zaten Türkiye ve Orta-Doğu halklarına karşı olduğu gibi Sovyetler Birliğine de karşı da kullanıldığını kimse bilmiyormuş gibi!.Neyse bu yazıda sorunumuz bu sloganlar değil.

Gerçekten de emperyalizm var oldukça, emperyalizmin saldırgan karakteri yüzünden savaş her zaman patlak verebilir.Ama bunu bilmek başka şeydir,emperyalist savaş özlemciliği başka şey,hele egemen sınıflara askeri taktik ve strateji dersleri verip durmak bambaşka şey.

Sorunun bir başka özelliğine eğilelim.. İddialara göre bu savaştan esas olarak kapışacak olan iki devletten biri ABD,öteki "emperyalist" olarak niteledikleri Sovyet Birliği.Yani savaş "emperyalist bir savaşı"oolacaktır.İşte bir başka özellik,bu noktada ortaya çıkmaktadır.

Eğer kaçınılmaz emperyalist savaştan söz ediyorsan bu çeşitten savaşlara karşı proleter devrimcisinin tutumunu göstermek zorundasın.Burada proleter devrimcisi için tek bir tutum vardır.Tek ve kesin bir tutumdur bu.O da emperyalist paylaşım savaşlarına ve bu savaşta herhangi bir emperyalist mihrak yanında savaşa giren kendi egemen sınıflarına karşı çıkmak ve başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkı buna göre bilinçlendirmek ve örgütlendirmek.

Peki ,bizim Pekinci geçinmekte yarışan çevrelerden bazılarının tutumu proleter devrimcisinin tutumu mudur?Besbelli ki Besbelli ki proleter devrimci tutumla uzaktan yakından ilgisi yoktur.

Onlar vatan savunması adı altında "emperyalist"olarak nitelendirdikleri böyle bir savaşa canla başla katılmaya hazırdırlar.Başta işçi sınıfımız olmak üzere emekçi halkımızı bu yönde şartlandırmak işine şevkle sarılmışlardır.Onlar "Dördüncü Ordu sovyet Sınırına" derken,emperyalist olarak nitelediklerı bir savaşta,ABD'nin müttefiği sömürücü egemen sınıflarla omuz omuza olacaklarını açıkca ilan etmektedirler.Bir emperyalist savaşta,herhangi bir emperyalist mihrakın ve kendi sömürücü sınıflarının çıkarları için dünyanın ezilen halklarının ve sömürülen ülkelerinin şu ya da bu emperyalistler tarafından ezilmesi ve sömürülmesi için işçi sınıfının ve emekçi halkı kırdırmak,kan dökmesini istemek proleter devrimcisinin tutumu olamaz.Bu tutum kimlerin tutumudur?Birinci Dünya Savaşında,Lenin kimleri sosyal emperyalist olarak nitelediyse onların tutumudur Onlar ki emperyalist bir savaşta işçi sınıflarının ve emekçi halklarının,sömürgenler uğruna kırılmalarına karşı çıkmadılar,çıkmadıkları gibi,tersine teşvik ettiler."Vatan Savunması" adı altında kendi egemen burjuvazilerini destek lediler,emperyalist savaşı körüklediler. Böylece "sosyal emperyalist"sıfatını hak et ettiler.Eğer "sosyal emperyalist kavramı Lenin'in kasdettiği anlamda kullanılacaksa bu sıfatı kimlerin hak ettiği açık değil midir?

maskeleri düşürülmelidir

"ANA YURDUN SAVUNULMASI"BAHANESİYLE EMPERYALİST SAVAŞA KATILMAYI KİM HAKLI GÖSTERİYORSA O,ULUSLARIN EMPERYALİSTLERCE EZİLMELERİ SUÇUNA KATILIYOR DEMEKTİR. BÖYLELERİNİN GERÇEK YÜZLERİNİ KİTLELER ÖNÜNDE TEŞHİR EDELİM!

HOŞ GELDİN LORD KALDOR

KALDOR 1962'LERDE TÜRKİYE İLE İLGİLİ BİR RAPOR HAZIRLAMIŞ VE O ZAMANKİ İNÖNÜ HÜKÜMETİNE SUNMUŞTUR. BU RAPORUN ÖZELLİĞİ YÜKSEK TARIM GELİRLERİNDEN VERGİ ALINMASINI SAVUNMASIYDI. BÜYÜK TOPRAK SAHİPLERİNİN VERGİ ÖDEMESİNİ ÖNGÖREN BU RAPORUN ÖNERİLERİNİ UYGULAMAYA YANAŞMADILAR.

27 Mayıs 1960'dan sonra Türkiye toplumunda bir sola açılış oldu. Bu 27 Mayıs'ı yapan kadroların istek ve niyetlerin çok aşan bir açılıştı. Türkiye'de demokratik güçler Filipin demokrasiciliği denen anti demokratik düzenin sınırlarını göğüsleye göğüsleye demokratik hak ve özgürlükler alanını genişlettiler. O günlerde emperyalizm ve işbirlikçileri için başlıca sorun bu sola açılışı kurulu sömürü düzenine pek zarar vermiyecek kanallara yöneltmekti. 1961 Anayasası planlı kalkınmadan söz ediyordu. Planlı ekonomi, planlı ekonomik kalkınma lafı "sol" çevrelerde dillerden düşmez oldu. Ancak burada söz konusu olan iktisadi plan bağımlı kapitalizm ilişkilerine uzun boylu zarar getirmeyen bir plandı. sadece caydırıcı ya da yüreklendirici önlemler öneriyordu.

Sosyalist ülkelerdeki planlı sanayileşme ile bir ilişkisi yoktu. Emperyalist dünyadan ünlü "planlı kalkınma" uzmanları Türkiye'ye doluştular. Tinbergenler, Bellough'lar, Kaldor'lar bu ülkeye sık sık konuk oldular. Bunlar, özellikle Ballough ile Kaldor İngiliz İşçi Partisinin akıl hocalarıydı. "Sol" geçiniyorlardı. Hazırladıkları raporlarla bağımlı kapitalizm koşullarında nasıl kalkınacağımızı ve mutlu bir ülke olacağımızı bize öğretiyorlardı. Nice sol aydınlar bunlara kandı. O günler de Babıâli basınında yazı yazan ve konuları sol açıdan ele alma çabasında olan bir çok yazar, örneğin bir Kaldor'un raporuna dayanarak Türkiye için kurtuluş yolunu göstermek çabasına girdi. Oysa bu uzmanlar İngiliz İşçi Partisinin solunda yer alsalarda özde emperyalizmi savunuyorlardı. Ve Türkiye gibi bir ülkenin bu sistem içinde sömürülen ülke durumunda kalarak bir ölçüde gelişmesinin nasıl olacağı idi tasaları. Özellikle 1965'den sonra AP iktidar olunca hükümettekiler "aşırı sol" saydıkları buyabancı uzmanlara pek yüz vermedi. Bunlarda Türkiye'ye gezilerini seyrekleştirdiler. Hem Türkiye'de sola açılış emperyalist sistem için tehlikeli olmaktan çıkmıştı. Filipin demokrasisi çarkı yeniden dönmeye başlamıştı. Demirel'ler yeniden sandıktan çıkabiliyorlardı.

Geçen hafta Türkiye'yi ziyaret eden Prof. Lord Kaldor bu bağımlı kapitalist "kalkınma" uzmanlarının en ünlülerindendir Kaldor İktisat Fakültesinin kuruluşunun kırıncı yıl dönümü nedeni ile bir kaç günlüğüne gelmişti, ancak CHP yöneticilerinin ısrarı üzerine Türkiye'de ikametini biraz daha uzattı ve Ankara'ya giderek ana muhalefet partisi lider kadrosu onuruna bir konuşma daha yaptı.

Kaldor 1962'lerde Türkiye ile ilgili bir rapor hazırlamış ve o zaman ki İnönü Hükümetine sunmuştur. Bu raporun özelliği yüksek tarım gelirlerinden vergi alınmasını savunmasıydı.

Büyük toprak sahiplerinin her vatandaş gibi vergi ödemesini öngören bu ılımlı raporun önerilerini uygulamaya yanaşmadılar. Toprak sahipleri ağır bastı. Kaldor raporunun tarımdaki potansiyeli üretime sokmaya amaçlayan tarım gelirlerinin vergilendirilmesini savunan, bölümü incelemeye değer ve CHP yöneticilerinin bu konuya ilgi duymaları doğaldır. Ancak, başta Ecevit olmak üzere-CHP'lilerin bu İngiliz lordu uzmana gösterdikleri aşırı itibar gereksizdir: birçok vatandaşın CHP'yi sömürülen bir ülkenin küçük burjuva dönüşümcü partisi olarak görme özlemlerine ters düşen bir davranıştır bu.

Kaldor'un "Üçüncü Dünya" ile ilgili görüşleri sıradan bir İngiliz emperyalistinkinden pek farklı değildir. Petrole zam ve OPEC konusunda görüşü şudur: "Günümüz" ekonomilerinde, diyor Kaldor, en belirgin olay fiatların anormal ölçülerde artışıdır

Dünya ekonomilerinin temel sorunu bence bugün enflasyondur. Batı ekonomilerinin tüm sorunları enflasyona bağlıdır, ve enflasyonun nedeni de OPEC ülkelerini petrol fiatlarını arttırmalarından kaynaklanmaktadır. Dünyada fiatlar artınca gelirin yeniden bölüşümü sorunu ortaya çıkmaktadır Petroldeki fiat artışları gelir bölüşümünü OPEC ülkeleri lehine bozmuş durumdadır. Fiatları arttırmalarını bir yana . OPEC ülkelerinin petrolden sağladıkları geliri harcamamaları Batı ekonomilerinin bir diğer bunalımını oluşturmaktadır. OPEC'in bu paraları Batıdaki sanayileşmiş ülkelerin ihracatlarını tıkamakta, dolayısıyla üretimi düşürmektedir. Üretim düşüklüğü Batı ekonomisinde içdengesizliğe yol açmaktadır. (...) Kaldor kapitalist dünyanın 1929'da olduğu gibi büüük bir ekonomik bunalıma gittiğini söylüyor ve bu durumdan kurtulmak için petrol üreten ülkelerin elde ettikleri gelirleri yeniden emperyalist metropollerde harcamaları yolunu öneriyor. Emperyalist dünya büyük ekonomik bunalımdan böylelikle kurtulacaktır Ama "solcu" Kaldor'un bu önerisi Batının sağcı yani açıkca emperyalist iktisatçılarının çoğunun ileri sürdükleri önerilerden pek farklı bir şey değildi.

Haksızlık etmemek için Kaldor'un tüm söylediklerinin yanlış olmadığını belirtelim . Örneğin İngiliz ittisatcısı ölçülü bir dil kullanmakla birlikte Türkiye'nin Ortak Pazara girmekle tarımsal ürünler alanında üstünlüğünün uzun süreli olmaya cağını belirtiyır. Sanayileşme alanında Türkiye'nin Ortak Pazarla rekabet edemiye ceğini ve anlaşmalar gereğince gümrük duvarlarının indirile indirile sıfıra eşit hale getirilmesinin Türkiye . sanayiinin yıkımı olacağını söylüyor.

GEÇMİŞİ İNKAR KURTULUŞ DEĞİLDİR

"KURTULUŞ YAZARLARI" 1970'LERİN ALDATILMIŞ "SAF" GENÇLERİ POZLARINI BIRAKMALIDIRLAR.

Şefik Hüsnü'nün 1919-1920 yıllarında çıkarttığı, Türkiye İşçi ve Çiftçi partisinin yayın organı olan "KURTULUŞ'un adını kullanan bir dergi var. Ancak bu "Kurtuluş" ile Şefik Hüsnü'nün KURTULUŞ'u arasında bir isim benzerliğinden başka bir yakınlık yok. Ve tam tersine yeni "KURTULUŞ" geçmişi tümden inkar eden bir anlayışa sahip.

"Kurtuluş"un ilginç bir iddiası var. Bu, "1971 yenilgisi" diye nitelendirdiği dö neme "geçmişin revizyonizminin", şablonculuk ğunun","sağındaki güçlerden medet umma" tutumunun sebep olduğu şeklindeki iddiadır.. Yani "1971 yenilgisi"nden dolayı bir suçlu aranıyorsa asıl suçlu, geçmişin revizyonist görüşlerini harekete hakim kılanlardır. Zannedildiği gibi bir takım örgütler kuranları ideolojik politik bakımdan yönlendirenler değil. Bu gün kendilerinin "1971 yenilgisi" deyip özeleştiri üzerine özeleştiri yaptıkları konağa kendi[illegible] gitmeyenleri en ağır biçimde suçla[illegible] öncesinin keskinleri suçlu değil[illegible] bir Çin bir Küba sanarak "empery[illegible]uşak karnı kırlardan şehirleri" [illegible]çıkanlar suçlu değil. Suçlu yalnız[illegible] "revizyonizmi"

Bu ilginç bir iddi[illegible]üst - lükle bağdaşan bir iddia [illegible]dini) aklamak için bütün hareket[illegible]Mi- likte -kendini dışta tutara[illegible] rimci bir tavır değildir. "K[illegible] ları 1970'lerin aldatılmış s[illegible] pozlarını bırakmalıdırlar.

"Kurtuluş" "1971 yeni[illegible] olarak göstermeye çalıştığı "[illegible] yonizmi"ni isbat edebilmek iç[illegible] bilimsel sosyalizmin ilk yeşer[illegible] ğı dönemlere kadar gitmektedir. miyetini (!) kanıtlayan yazılar b[illegible] ca da açıkça tahrifçilik yapmaktad[illegible] rife giriştiği yazılar yayınlanmış k[illegible] da yer almaktadır. "Kurtuluş" herhald[illegible] yazılarla kendi alıntılarını karşılaştı[illegible] cak kimselerin bulunmadığını ve kendiler[illegible] ne söylerse ona inanılacağını sanmıştır.

"Kurtuluş" Mustafa Suphi'yi tek bir cümle ile "revizyonist" ilan etme başarısını gösterdikten sonra bilimsel inceleme (!) masasına Şefik Hüsnü'yü yatırıyor ve onu elli yıllık değişmez geleneğin temsilcisi olarak ilan ediyor. Şefik Hüsnü'den yapılan alıntı şudur:

"Yalnız bizde proleterya diyebilece - ğimiz emekçilerimiz arasında henüz bir da - yanışma duygusu, bir sınıf bilinci uyanma - mıştır. Esasen bizde Marx'ın DEVRİM İÇİN GEREKLİ GÖRDÜĞÜ MADDİ KOŞULLAR DA HENÜZ GER - ÇEKLEŞMEMİŞTİR." (Türkiye'de sınıflar.s.54 Şefik Hüsnü) (Büyük Hafler "Kurtuluş"un)

Kurtuluş"un yazısı şöyle devam ediyor:

"Bu görüş" devrimin objektif şartları var mıdır, yok mudur" şeklinde ta 1969 da da miras yedi PDA tarafından aynen tartışılıyor ve savunuluyordu. Buradan çıkarabilece-

Devmı sayfa 15'te

YUÇE DÜŞÜNCESİ- HALKININ GÜCÜNE GÜVEN

YUÇE düşüncesi, devrimde ve sosyalist kuruluşta benimsenmesi gereken tutum ve yöntemin ne olacağını gösteren temel düşüncedir

Devrimde ve sosyalist kuruluşta yön tem konusunda tutum sorunu, devrimci mücadelenin ve sosyalist kuruluş çalışmala rının kaderini belirleyecek kadar hayati önemi olan bir sorundur.

Kim İl Sung yoldaş tarafından geliş-tirilen Yuçe (kendi gücüne güven) düşünce-si, gerçek sahip ve efendi halk yığınları-nın devrimde ve sosyalist kuruluşta hangi tutumu benimsemeleri gerektiğini, hangi yön temlere başvurmaları gerektiğini ayrıntılı olarak açıklar.

Yuçe düşüncesi, bir sözcükle, halk yığınlarının devrimin ve sosyalist kuruluşun sahibi oldukları, onların devrimin ve sosyalist kuruluşun devindirici gücü olduk ları düşüncesidir.

Devrim ve sosyalist kuruluşu gerçek-leştiren halk yığınlarıdır ve bunlar ancak bu yığınların adına, onlar için yönetilir. Halk yığınlarının katılmadıkları devrim olamaz ve halkın çıkarlarını göz önünde tut mayan bir devrim anlamsızdır. Halk yığınla rının niçin devrimin ve sosyalist kuruluşun sahip ve efendileri olmaları gerektiğinin nedeni burda yatar.

Devrimin ve sosyalist kuruluşun başa rısı halk yığınlarının devrimci çabasına ve yaratıcı eylemine bağlıdır. Bu onların aynı zamanda devrimin devindirici gücü olduk larını gösterir.

Halk yığınlarının, devrimin ve sosya list kuruluşun sahip ve efendileri olarak tutumu- kendi ülkelerindeki devrime ve ku-ruluşa karşı benimsedikleri tutumda somut belirtisini bulur, yani bu yığınların Yuçe düşüncesini, kendi gücüne güven düşüncesi-ni uygulayıp uygulamadıkları bundan belli olur.

Kendine güven düşüncesinin uygulanma sı demek kendi ülkendeki devrime ve sosya-list kuruluşa karşı tutumunun bir sahip ve efendi tutumu olması demektir. Başka bir de yişle, bu, devrimci mücadeleden ve kuruluş çalışmalarından doğan bütün sorunlarını ken di öz çabalarına güvenmek gibi bağımsız ve yaratıcı bir tutumla- kendi ülkenin gerçek lerine uygun biçimde çözümlemek için, ba-ğımsızlık ve yaratıcılık ilkelerini benim-semek demektir.

Devrim ne ihraç edilebilir ne de it-hal edilebilir. Her ülkenin devriminin sa-hibi o ülkenin halkıdır ve devrimin zafere ulaşmasında belirleyici etken de o ülkenin iç güçleridir.

Üstelik işçi sınıfının ve halk yığın larının devrimci hareketinin gelişmesi bir sürü çetin ve çapraşık sorunların ortaya çıkmasına neden olur.

Onun için her ülkenin halkı gerçek sa hip sıfatıyla, kendi ülkesindeki devrimi ve sosyalist kuruluşu sorumlulukla sürdürmeli ve devrimin ve kuruluşun tüm sorunlarını kendi çabalarıyla- kendi ülkelerinin ger-çeklerine uygun olarak, kendi düşünce ve yar gılarıyla çözümlemelidir.

YUÇE düşüncesi, bu devrim anlayışına dayanır.

Kim İl Sung yoldaş şöyle der:

"Bağımsız tutum emekçi yığınlarının devrimde ve sosyalist kuruluşta benimseme leri gereken temel tutumdur ve yaratıcı tu

tum da onların doğayı ve toplumu değiştir-me uğruna verdikleri savaşta kullanmaları gereken temel yöntemdir." ("Kore Emekçi Par tisi'nin kuruluşunun otuzuncu yıl dönümü demecinden" İngilizce baskı S.9)

Bağımsız tutum emekçi yığınların dev rimde ve sosyalist kuruluşta benimsemeleri gereken temel tutumdur.

Bu tutum kendi kaderiyle ilgili tüm sorunlarda kendi anlayışınla, kendi irade ne uygun olarak karar vermeyi, kendi sorun larını sorumlulukla kendi çabanla çözümle-meyi; böylelikle devrimin sahibi olarak hak kını sonuna kadar savunmayı ve bu sıfatla görevini yerine getirmeyi emreder.

Bağımsızlık insanlar için hedeftir. Ve devrim de, sosyalist kuruluş da onların bağımsızlık uğruna verdikleri mücadeledir.

Bağımsızlık insanı her şeyin efendi-si kılar ve onu dünyadaki en değerli ve güç lü varlık durumuna yükseltir, insanın hay-vanlardan kökten farklı oluşu bu yüzdendir

Eğer insanlar kendi öz iradeleriyle hareket etmeyip başkalarınınçaldığı havaya göre bir oyun tuttururlarsa, onlar ne ken-di sorunlarında kendi çıkarlarına uygun ka rarlar verebilirler, ne de bu sorunları ken di iradelerine uygun biçimde çözüme bağla-yabilirler, ve sonunda doğruya eğriden a - yırd edemez duruma düşerler.

Ancak halklar kendi kaderlerinin ta yininden doğan tüm sorunları kendi muhake-melerine dayanarak ele aldıkları zamandır ki vebu sorunları kendi ülkelerinin ger-çeklerine kesinlikle dayanarak, bağımsız bir tutumla çözüme bağladıkları zamandır ki o yana bu yana sallanmadan devrimi ve sos-yalist kuruluşu tamamlayabilirler ve devri min sahiplik haklarını tümüyle kullanabilir ler.

Devletler ve sınırları var oldukları sürece, devrim ve sosyalist kuruluş bir bi rim olarak devlet içinde gerçekleştirilir. Dolayısıyla her ülkenin devrimi ve sosya - listkuruluşuo ülkenin partisi ve halk yığın larının çabalarıyla yürütülür. Elbette ki dış desteğin belli bir yararı vardır. Ama bir ülke halkının, devrimin ve sosyalist ku ruluşun sahiplerinin yerini başkaları ala-maz.

İşçi sınıfı partisi kendi halkının güçlerini ve iç kaynaklarını seferber et - mez de devrimin ve sosyalist kuruluşun ger çekleştirilmesinde başkalarına güvenmek gi bi uşakça bir tutuma düşerse ülkeyi yıkıma götürür ve devrimi berbat eder.

Onun için parti, devrimin ve kuruluş-un sahibi olan halk yığınlarının gücüne tam inanarak, kendi gücüne güven devrimci ilkesine uygun biçimde bu yığınların yara tıcı yeteneklerini ve devrimci eylemlerini tam olarak harekete geçirmeli ve kendi ül-kesinin iktisadi potansiyelerini azami öl-çüde seferber etmelidir. Ancak o zaman halk yığınları sosyalist sahiplik rollerini ge-rektiği gibi oynayabilirler ve devrimde ve kuruluşta görevlerini yerine getirebilirler

Yukarıda görüldüğü gibi, bağımsız tu tum, halk yığınlarının devrimin ve kuruluş-un sahibi olarak görevlerini yerine getir melerine ve haklarını savunmalarına olanak veren temel bir tutumdur.

Yaratıcı tutum- emekçi yığınların do ğayı ve toplumu değiştirme uğruna mücadele de baş vurmaları gereken temel yöntemdir..

Bu tutum halkın kendi kaderiyle il-gili tüm sorunları kendi ya ratıcı gücüyle ve kendi ülkesinin özgül ko şullarına uygun bilgelikle çözümleyerek kendisine düşen sahiplik görevini hakkıyla yerine getirmesini sağlayan bir devrimci tu tumdur.

İnsan eylemi bağımsız ve yaratıcıdır Devrim ve sosyalist kuruluş milyonlar la halk yığınlarının aktif mücadelesiyle ve yaratıcı emeğiyle gerçekleştirilir.

Bundan ötürü, ancak işçi sınıfı par-tisi halk yığınlarının gücüne inandığı ka-mandırki, ve bu yığınların tükenmez yarat-cı gücüne ve bilgeliğine alabildiğine gü-lişme olanağı sağladığı zamandır ki, elde-ki bütün kaynaklar ve olanaklar seferber e-dilebilir ve devrim ile kuruluş hızlandı-labilir.

Ancak, devrim ve kuruluş bir birine ol-larak ayrı ayrı her ülkede gerçekleştirilir ve her ülkede durum değişiktir. Onun için, eğer işçi sınıfı partisi ülkedeki somut koşullara uygun biçimde devrimin ve sosyalist kuruluşun doğurduğu tüm sorunları çözümle-meyerek işçi sınıfının devrimci teorisini evrensel ilkelerini ve başka ülkelerin de-neylerini olduğu gibi yutma doğmatizmine düşerse- halk yığınlarının bağımsızlığı ve ya-ratıcılığı felce uğratılmış olur ve bu yı-ğınlar devrimin ve sosyalist kuruluşun sa-hipleri olarak görevlerini yerine getire - mezler.

Ancak işçi sınıfı partisi marksizm Leninizm evrensel ilkelerini ve öteki ülke lerin deneylerini sağlam bir yaratıcı tu - tumla kendi ülkesinin özgül koşullarına uy gulamayı bilirse, ancak bu takdirde kendi ülkesinde devrim ve sosyalist kuruluş için yararlı hale getirebilir ve halk yığınları nın devrimin sahibi olarak rolünü perçinle yebilir.

Görüldüğü gibi- yaratıcı tutum halk yığınlarının devrimin ve kuruluşun sahiple ri olarak rollerini hakkıyla oynamalarına olanak sağlayan temel yöntemdir ve bu yı-ğınlar doğayı ve toplumu değiştirirken bu yöntemi tam olarak uygulamalıdırlar.

HO Şİ MİNH TAVRI YADA ÖZGÜCÜNE GÜVENMEK

BUGONON TORKİYESİ KOŞULLARINDA DA GERÇEK DEVRİMCİ TUTUM,HERHANGİBİR MERKEZDEN HAZIR DEVRİMCİ REÇETELERİ BEKLEME DOGMATİZMİNE DOŞMEMEKTİR

Yan sayfamızda "Halkının gücüne güven" başlığını taşıyan bir yazı bulacaksınız. Önemi dolayısıyla bu sayıda bu konuyu biz işlemek istiyorduk. Ancak "Kores Today" adındaki derginin, Kim İl Sung'un geliştirdiği YUÇE düşüncesine ilişkin yazısı bizim de görüşlerimizi yansıtmaktadır. Onun için bu yazıya bu gazetede yer verdik.

Gerçekten de bu sorun günümüzün en önemli sorunlarından biridir. Günümüzde sosyalist dünyada ve henüz devrimci yapmamış ülkelerdeki devrimci hareketlerde derin ideolojik ayrılıklar, ve belirli merkezlerden biri çevresinde kutuplaşma yadsınmaz bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu durum tüm uluslararası ve iç sorunlara bakışta olsun, bu sorunları çözümlemek için tutulan yöntemlerin seçiminde olsun çok belirgin bir biçimde kendini hissettirmektedir. Böylece tüm dünyanın işçi sınıfı partileri arasında belli başlı dört ideolojik merkez ve akım oluşmuş durumda.

Batı Avrupa partileri, Sovyetler Birliği, Çin Halk Cumhuriyeti çizgileri ve bunlar dışında kalan bağımsız devrimci çizgi.

Bu merkezlerin dünya hareketi içindeki konumlarını saptamak ve değerlendirmelerini yapmak yazımızın konusu dışında kalıyor. Genellikle partiler için kullanılan sağ-sol yelpazelendirmesini burada geçerli görmüyoruz. Batı Avrupa partileri Sovyetler çizgisine sağdan karşı çıkıyorlar. Ülkemizde bir akım biçiminde pek etkinlikleri yoktur. Bilindiği gibi etkinliği olan çizgiler Sovyet ve Çin çizgileri ile bu ikisinden de bağımsız olan, bizim Ho Şi Minh tavrı diye adlandırdığımız çizgidir. Bu çizginin dünyadaki başlıca temsilcileri Vietnam ve Kuzey Kore Emekçi Partileridir.

Bilimsel sosyalizm, ve tüm dünya halklarının devrimci mücadeleleri tarihinin kazanımları elbette ki gene tüm dünya halklarının malıdır. Dünya halkları marksizm Leninizmin ilkelerinden ve dünyadaki devrimci hareketlerin deneylerinden yararlanacaklar ve bunlardan kendi hareketlerine ışık tutacak dersler çıkaracaklardır. Bu dersler-den yararlanmak devrimci bir görevdir.Bu genel doğruyu herkes kabul eder. Ancak bu görevi yerine getirmede seçilecek yöntem konusunda herkesin kafasında açık seçiklik olduğu iddia edilemez.

Bugün için, gerek devrimci çizginin saptanmasında yöntem bakımından, gerekse dünya olaylarını yorumlamış ve sosyalist kamptaki akımlara karşı alınacak tavır bakımından Türkiye'nin devrimci çizgisi için, ancak emperyalizmle doğrudan doğruya savaşmış ve bu mücadelede kitleleri harekete getirebilmiş olan ve devrimci çizgilerinin doğruluğu tarihsel olaylarla kanıtlanmış bulunan ör gütler- gene ülkemiz koşullarının süzgeçinden geçirilerek, esin kaynağı olabilir. Kolayca anlaşılacağı gibi burada da kesin olarak kopyacılık söz konusu değildir.

Devrimci hareketimizin bağımsızlığı kesin olarak zorunludur. Türkiye'nin somut koşullarını biz Türkiye devrimcileri herkesten iyi biliriz. Dünyadaki ve çevremizdeki tüm akım ve hareketleri, kendi hareketimiz açısından değerlendirmeyi, en iyi gene biz Türkiye devrimcileri biliriz. Genel Politikaları pekala bizim devrimci hareketimizin çıkarları ile çelişebilen şu ya da bu merkezden gönderilme devrim reçetelerine bel bağlayamayız. Böyle olunca da, ülkemizin ve halkımızın koşullarına bilimin ilkelerini uygulayarak doğru sentezlere varmak için yaratıcı olmamız gerekir. Bağımsız tutum ve yaratıcılık, biri olmadan öteki olmayan, birbirini tamamlayıcı ve birbirinin koşulu olan iki unsur. Bağımsız olmazsak hazır reçeteleri uygulamanın ve ne yapacağımızı tayin etmeyi bizim dışımızda bir akıl hocasına bırakmanın rahatlığı içinde bilgi, akıl ve irademizi kullanma yeteneğimizi yitiririz, giderek yaratıcılığımızı kaybeder yozlaşırız. Beri yandan yaratıcılığımızı yitirirsek, yani bilimin ilkelerini ve verilerini ülkemiz gerçeklerine yaratıcı bir ruhla uygulamayı sürdüremezsek, başlangıçta bağımsız olsak bile, kısa zamanda, kendi sorunlarımızı çözümleyemiyecek, yolumuzu bulmak için başkalarının ağzına bakacak duruma gelir, dolayısıyla kendi iradesini kullanamayan bir uydu olur, bağımsızlığımızı yitiririz. Ama yaratıcı olmamızı sağlayan güç de, kendi öz gücümüze, halkımıza, halkımızın kaynaklarına güven olacaktır. Bilgi ve deney yardımının, dünya devrimci hareketinin desteğinin, halklar arası dayanışması büyük önemini ve değerini kavrayarak, ama her şeyden önce kendi iradenin belirleyici unsur olacağı bilinci içinde.

Bugünün Türkiye'si koşullarında da gerçek devrimci tutum, herhangi bir merkezden hazır devrim reçeteleri bekleme dogmatizmine düşmemektir. Böyle bir dogmatizm içinde olanlar, özünde kendi halkının yaratıcı gücüne inanmıyor, yaratıcılığı başkasından bekliyor demektir. Bu halkına güvenme-me durumunun bir başka görünüşü de tüm devrimci geçmişe karşı inançsızlıktır. Yani yüz yıldan beri tarih sahnesinde olan bir işçi sınıfının bugünedek devrimci eylem ve devrimci teori alanında hiç bir başarısı olmadığı düşüncesi ve "her şey benden başlar" tutumu. Bu, işçi sınıfına inançsızlıktır. O nasıl bir işçi sınıfıdır ki bu günedek tek bir "adam" tek bir devrimci görüş çıkarmamıştır. Derken bir 12 Mart dönemi geçirilmiş ve her köşebaşında büyük teorisyenler, büyük devrimci liderler pıtrak gibi türemiştir. Elbette ki bir devrimci hareketin yükseldiği anlar vardır. Ama herhalde hareketin yükseldiği anlar en çok bölündüğü anlar olamaz.

"Devrimci harekette bağımsız tutum, doğayı ve toplumu değiştirmede yaratıcılık tutumu" o kadar günceldir ki yukarıda belirtiğimiz Kores Today dergisindeki yazıdan sonra Viet-Nam Emekçi Partisi siyasi bürosu da Parti Kongresi raporunda "Sosyalizmin, her ülkede, o ülkenin koşullarına göre kurulması gerektiğini" ve "her ülkenin esas olarak kendi öz kaynaklarını seferber etmesi ve bu kaynaklara dayanması gerektiği" özellikle vurgulanmıştır.

Biz de, proleter devrimci hareket olarak hep öteki hareketlere karşı bağımsızlığı ve devrimci teoriyi yaratıcı bir ruhla ülke koşullarına uygulamayı savunduk. Çok kez birinci elden bilgi edinememekle birlikte . aynı tutum içindeki hareketlerle bilmeden aynı şeyleri söyledik. Biz buna HO Şİ MİNH tavrı dedik, bugün de diyoruz.

Biz bu tutumu- daha çok, devrimci hareketteki bölünmede adalet dağıtıcısı iddiasında olmamak- körü körüne şu ya da bu merkezin ardından gitmemek, kimseyi eleştirinin üstünde tutmamak, hazır devrim reçeteleri bekleme dogmatizmine düşmemek biçiminde, olumsuz tümcelerle anlattık. Belki daha iyisi olumlu tümcelerle, Kim İl Sung'un geliştirdiği biçimde formüle etmek. O halde şöyle özetleyelim.:

Kendi öz gücüne güvenmek, devrimci hareketin her aşamasında bağımsız tutumu sürdürmek, sosyalizmin ilkelerini kendi ülkenin koşullarına yaratıcı bir tutumla uygulamak. Kısaca kendi emekçi halkını kendi devrimine sahip kılmak.

Dünya tarihindeki devrimler hep bu tutumla başarıya ulaşmıştır. Bolşevikler kendi devrimlerini yaparlarken II. Enternasyonal'in hemen hemen tüm partileri karşılarındaydı. Ama onlar marksizmi yaratıcı ruhla ülkelerinin koşullarına uyguladılar. Kendi çağlarına uygun devrim çizgisini saptayarak yığınları harekete geçirebildiler. Bu çizginin adı leninizmdir.

Mao'nun, Çin koşullarında köylülüğün devrimci potansiyelini abarttığı görüşü III Enternasyonal çevrelerinde yaygındı. Ama Çin devrimcileri marksizm-leninizmi kendi ulusal koşullarına doğru uygulayarak devrimlerini zafere ulaştırdılar.

Küba devrimi de kendi özgünlüğünü taşır. Okadar ki Küba devrimi başındaki kadro, savaş yılları boyunca III. Enternasyonal üyesi Küba K.P tarafından çok kez "maceracı burjuvalar" diyesuçlanmıştır.

Bugün her ne kadar bağnaz Sovyet çizgisi izleyicisi görünse de, örneğin bağrından Dimitrof gibi bir devrimci çıkartan Bulgar devrimci hareketi de aynı yaratıcılığı göstermiştir. Başarıya ulaşmak için göstermek zorundaydı.

Türkiye'de bir istisna olamaz. Ve Türkiye'de proleter devrimci hareket kendi emekçi halkının öz gücüne dayanarak, bağımsızlık ve yaratıcılık yutumu içinde bu öz gücü seferber etmeyi bilerek tüm dünya devrimci hareketiyle dayanışma halinde Türkiye devrimini zafere ulaştıracaktır.

AMERİKANCI EĞİTİM SOYGUN ŞEBEKELERİ YARATIYOR

BU UĞRAŞTA,BİRLİK-DAYANIŞMA MOCADELE TEK ŞIARIMIZ OLMALIDIR

Amerikancı eğitim en belirgin özelliklerini yabancı dille eğitim yapan orta öğrenim kurumlarında göstermektedir. Çeşitli sınamalar sonucu maddi olanaklardan elverişliliği ölçüsünde diğerlerinden daha iyi eğitilmiş olan çocuklar bu okullara alınır. Çünkü Emperyalistlere yeni işbirlikçiler gerekmektedir. Ve bu zeki çocukların yurt gerçeklerini kavraması işle

rine gelmez. Bu okullarda yabancı dil eğitimi ön plandadır. Çünkü yabancı dil bilen bir kimse emperyalist basın ve yayın organlarını daha kolay izler, böylece emperyalist kültürü daha çabuk sindirebilir

Bu tür okullarda okutulan kitaplar, kendini "hayır kurumu" diye adlandıran soygun şebekeleri tarafından ithal edilir Bu soygun şebekelerinden biri de İstanbul "Anadolu Lisesi'ni (Eski adıyla Kadıköy Maarif Koleji) ve öğrencilerini Koruma Derneği" adı altında faaliyetini sürdürmektedir. Bu soygun şebekesinin üyelerini öğrenci velilerinin en kodamanları oluşturmaktadır. Her yıl Sander Kitabevi aracılığı ile çoğu kullanılmayan yeni ders kitapları getirtilir ve piyasaya değerinden daha yüksek fiyatlarla öğrencilere satılır.

Örnek olarak Lise 1'de okutulan kitapların piyasa değerlerini ele alıyoruz. Bunların toplam fiatı 368.50 liradır.

Buna karşılık 600.- TL kitap parası alınmaktadır.

Alınan para	600.00
Kitap tutarı	368.50
Kar	231.50

İstanbul Anadolu Lisesinin yaklaşık 1300 mevcudu vardır. 1300 öğrenciden ortalama 200 TL açıktan para alındığını düşünürsek toplam kar tutarı 260.000 TL. bulmaktadır. Üstelik şunu da belirtelim: toptan ithalat olduğu için, bu soygun şebekesi kitapları %15 iskonto ile ithal etmektedir. Bunun sonucu toplam kar tutarı daha da artmaktadır. Soygun şebekesi her yıl sonu sahte bilançolar düzenlemekte, açıktan masraflar göstermekte böylelikle masumiyetini ispatlamaya çalışmaktadır.

Bu tür şebekeler Emparyalizm-İşbirlikçi Burjuvazi- Feodal mütegallibe ittifakının egemen olduğu sömürü ve baskı düzeninin doğal olarak gelişen parçalarıdır. Emperyalist ve feodal kültürü yaygınlaştırma aracı olarak kullanılan Amerikancı Eğitim sistemine karşı, Demokratik bir eğitim için mücadele veren yurtsever öğrenci gençliğin bu soygun şebekelerini gözardı etmemesi gerekir. Bu uğurda verilecek mücadele, ABD emperyalizmi ve yerli işbirlikçilerinin sömürü çarklarının bir dişini parçalamaktadır. Ancak bunun gerçekleşmesi için BİRLİK. DAYANIŞMA, MÜCADELE tek şiarımız olmalıdır.

AMERİKANCI EĞİTİM SİSTEMİNE KARŞI,
DEMOKRATİK EĞİTİM İÇİN BİRLİK DAYANIŞMA MÜCADELE, N.V.Z.

KARTAL SUNTA İŞÇİLERİ

YOKSELEN:İŞÇİ SINIFININ MOCADELE VE DAYANISMA BİLİNCİDİR.

Aralığın ilk günleri, Kartal Sunta Fabrikası işçilerin toplu sözleşme dönemiydi. fabrikada DİSK'e bağlı ASİS sendikası örgütlüdür.

Toplu sözleşmenin ilk maddesi, işçi sınıfının ilk siyasi direnişi olan DGM'ne karşı Eylül direnişinde işten atılan dört temsilcinin tekrar işe alınması koşuluydu İşveren işçi temsilcilerinin tekrar işe alınmasını reddetti. Buna karşılık onların tazminatlarını ödemeyi kabul etti.

Bunun üzerine- işçiler sendikanın işverene, iyi sayılabilecek bir saat zammı kabul ettirmesine rağmen, sırf temsilcilerinin işe alınması için grev kararı aldılar.

Burada,kısacaASİS'in yürüttüğü ELKA grevini hatırlatmak gerekiyor. Grev, baştan, ekonomik ve sosyal talepler için başlatılmıştı. Ama sonradan, Amerikancı faşist MC iktidarının ve dayanaklarından ELKA işvereninin çeşitli baskılarına hedef olmuştu. Bu yüzden de grev, faşizmekarşı siyasi direniş halini aldı. Baştan beri DİSK yönetiminin olumsuz tavrı ve uzun dönemde desteklememesi ve sonradan bine yakın jandarmanın baskını dokuz ay fiilen süren grevi başarısızlığa götürdü.

Böylesine bir grevi yürüten ASİS' in bu nedenle, maddi olanakları çok sınırlıdır. Bu yüzden de Sunta'da dört yüz işçinin -uzun sürme ihtimali olan gervin maddi yükünü kaldırması hemen hemen imkansız dır. Sendika bu durumu dürüstlükle işçile re anlatmasına ve DİSK yönetiminin böyle bir greve karşı olumsuz tavrı ortava çıkmasına rağmen işçiler, grev kararında her şeyi göze alarak direttiler.

Sonradan atılan temsilciler, fabrikadaki arkadaşlarının çıkarını daha önemli sayıp fabrikaya girmekten vazgeçtiler. Böylece işçilerde grev kararını geri almış oldu.

İşçi sınıfının birlik ve dayanışma bilincine bundan güzel örnek olamaz. SUNTA fabrikasında işveren, işçileri, saat zammını kabul ederek bölemedi. İşçiler işten atılan temsilci arkadaşlarıyla dayanışmayı zamdan daha önemli saydılar. Grev kararı aldılar. Bu, işçilerin bilinç düzeyinin yükselişinin kanıtıdır.

GERÇEK SOSYALİST ÖRGÜT NEDİR

PARTİ HER OLAYA HER DURUMA İŞÇİ SINIFI AÇISINDAN BAKMALIDIR.

Zamanımızda,burjuva sınıfının devrimciliği söz konusu değildir artık.Onun için milli demokratik devrim aşamasını gerçekleştirmek ve kendi esas devrimi olan sosyalist kuruluşun şartlarını hazırlamak da ilk önce işçi sınıfının görevidir.İşçi sınıfı bütün devrimci görevlerini yerine getirebilmek için gerçek bir devrimci örgüte muhtaçtır.Bu örgüt,işçileri,iktidar uğrunda mücadele ruhu ile eğitecek,önümüzdeki milli demokratik devrim aşamasında işçi sınıfının yedek güçlerini ve müttefiklerini devrimci eyleme hazırlayacak ve ileri götürecek,emperyalizme karşı mücadelenin en doğru çizgisini saptayacak ve devrimci eyleme öncülük görevini üzerine almak yeteneğine sahip olmaya çalışacaktır.Sömürge ve yarı sömürge ülkelerin milli kurtuluş hareketleriyle,öteki ülkelerin proletaryalarıyla yanışma içinde bulunacaktır.Bunları işçi sınıfı adına yapacaktır.

PARTİ - ÜNCÜ BİRLİĞİ

Sosyalist örgüt,işçi sınıfının öncüsüdür Ama,bütün işçi sınıfı demek değildir.İşçi sınıfının,en namuslu,en yetenekli elemanlarını bünyesinde barındıran bir örgüttür. Ancak partinin işçi sınıfının gerçek öncüsü olabilmesi için gerçek devrimci teori ile bütün işçi hareketlerinin kazandırdığı pratik bilgisinin ve zengin geleneksel deneylerin mirasıyla,devrim ilkelerinin bilgisi ile donanmış olması gerekir.Aksi halde işçi sınıfının yönetiminde işçi sınıfına yön vermede eksik ve başarısız olacaktır.Eğer parti,yalnız emekçi kitlesinin duygu ve düşüncelerinin kanalize olduğu bir kurum niteliğinde kalır,yani eylemde işçi sınıfının kuyruğuna takılır işçi sınıfının kendi diliğinden olma,anlık çıkarlarını amaç edinen sosyal hareketleri,örneğin çalışma şartlarının düzeltilmesi,ücretlerin arttırılması gibi talepleri aşamazsa,işçi sınıfına öncülük edemez.Gerçek parti işçi sınıfının ta uzaktaki geleceğini ve sınıf çıkarını görebilmeli,yığınları proletaryanın sınıf çıkarları düzeyine yükseltebilmelidir Yani,en devrimci sınıf olarak,gelişmenin belli bir anında,proletaryanın devrimci eylemini tek başına değil,öteki demokratik sınıf ve zümrelerle güçbirliği halinde yürütebileceği koşulları,ittifakları gerçekleştirebilmelidir.

Sınıf mücadelesinde emekçi sınıfların koşulları elbette ki daha elverişsizdir.Ve bu yüzden mücadele çok yönlü ve çetindir. Onun için her durumu doğru değerlendirmesini bilen devrimci uyanıklığa sahip ve emekçi yığınları çıkarı hedefini hiç bir zaman gözden kaybetmeyen bir kadro ancak işçi sınıfının öncülüğüne layık olabilir.Parti her olaya her duruma işçi sınıfı açısından bakmalıdır.Bu da çok sağlam bir teorik eğitimi gerektirir.

Ama parti sadece bir öncü olarak kalamaz.Yani soyut bir öncülük niteliğine bürünemez.Aynı zamanda işçi sınıfının bir parçası olarak kalmalı ve oluşumundaki bütün nitelikleriyle ona bağlanmalıdır.Parti her bir işçi hareketine her çeşit devrimci eyleme,üyelerinin bireysel ve kişisel katılmalarıyla değil,bir örgüt kimliği ile arka çıkmalı ve orada varlığını en çok hissettirir şekilde temsil edilmelidir.Eğer,partili olsun olmasın işçi-yoksul köylü yığınlarına kendini önder olarak kabul ettiremiyor onları politik ve moral bakımından etkileyemiyor;ve bu yığınlar partiyi kendi öz örgütleri olarak,kendileri için değerli ve sevgili bir varlık olarak benimsemiyorlarsa böyle bir parti işçi sınıfını yönetemez.

Bu yığınları partinin siyasi ve ideolojik önderliği çevresinde toplamak partinin başlıca görevlerinden biri olmalıdır.Parti yığınlarından kopmamalıdır.

Parti işçi sınıfının yalnız öncüsü değil örgütlü müfrezesi,genel kurmayıdır. Kapitalist düzende partinin görevleri çok ciddi ve çeşitlidir.İşçi sınıfı mücadelesini bütün alanlarda yürütmek zorundadır.Strateji ve taktiğini yetenekle ayarlayabilmelidir.

Bu ancak,partinin,partili olmayan milyonla emekçiyi tam bir disiplin altında tutabilecek otoriteye sahip olmasıyla mümkündür.Bunun için partinin yığınları,disiplin,mücadele ruhu,örgüt ve direnme ruhu ile donatması,eğitmesi gerekir.Bir partinin gerçek sosyalistlik ve devrimciliğinin ölçütü,bu yığınların eğitimine verdiği örnek ve bu yolda sağladığı başarıdır diyebiliriz.

BARO KONGRELERİ

BARO BAŞKANI APAYDIN

18 Aralıkta İstanbul Barosu Genel Kurulunda çağdaş grubun adayı Avukat Orhan Apaydın seçildi. Apaydın gibi demokratik hak ve özgürlükler uğruna, faşizme karşı etkin mücadele va vermiş bir hukukçunun İstanbul barosunun başında olması, bu kurumun demokratik güçler tarafın yerini sağlamlaştırmıştır. Apaydın tüm ilerici oylarıyla seçimi kazanmıştır. Genel Kurulda oyların dağılımı öyleydi ki, herhangi bir bölünme, sağcı adayın seçimi kazanması sonucunu verirdi. Tüm demokratik kuruluşlar İstanbul Barosu genel kurulundan gerekli dersleri çıkarmalıdırlar

ANKARA BAROSU KONGRESİ

19 Aralık günü Ankara Barosu yıllık olağan kongresini yaptı. Şimdiye kadar olan hiç bir kongrede katılma oranı bu yılki kadar yüksek olmamıştı.

Kongre, açıldıktan sonra Başkanlık divanı seçimlerine geçildi. İlerici Avukatlar Grubunun adayı Cemal Reşit Eyüpoğlu 4 aday arasında en çok oyu toplayarak Divan Başkanlığına seçildi, amma MC iktidarı paralelindeki sağcı grup bu seçimlere itiraz etti. Gürültülerle kürsüye saldırıya başladılar. Sağcı grup işi polis çağırmaya kadar vardırdı.

Konuşmacılar arasında en olumlu, açık ve cesur eleştriler İlerici Avukatlar Grubu adına yapıldı. Bu grup daha önce düşüncelerini bir rapor ve bir seçim birdirgesiyle Avukatlara ve basına yansıtmıştır. Sağcı basın İlerici gurubun adayı Niyazi Ağırnaslı aleyhine yazılar ve yorumlar yaparken ilerici basın sessiz kalmayı tercih etmişti. Herhalde CHP'li iki Avukatın da Baro Başkanlığına adaylığını koymuş olması sol eğilimli basını sessizliğe itmiş olmalı. İlerici Avukatlar Grubu İnsan Hakları evrensel Bildirisine , 1961 Anayasını savunuyor ve hukukun üstünlüğü, bağımsız yargı, güçler ayrılığı ilkelerine açıkça sahip çıkıyor, ülkeyi yaşanmaz hale getiren faşist baskılara, baskı yasalarına TC.Kanununun 141,142 nci maddelerine karşı Baro'nun aktif bir tavır
öneriyordu. Niyazi Ağırnaslı dışındaki adaylarına böylesine açık tavırları olmaması havayı ilerici Avukatlar Grubu yararına çok etkilemiş ve fakat sağı da iyice tedirgin etmişti. Tekerlekli arabayla getirilen avukatından eski DP'li milletvekillerine kadar sağ tüm gücüyle birleşti. Yine de, soldaki oyların üçe bölünmesine rağmen Teoman Evrenin az farkla da olsa Baro Başkanlığına seçilmiş olması Ankara Barosuna mensup avukatların uyanıklığının bir kanıtıdır. Yeni Baro Başkanı, Başkan adayı olarak Niyazi Ağırnaslı'nın temsil ettiği ilerici grubun savunduğu ilkelere sahip çıkar ve Domokratik baskı grupları arasında Ankara Barosuna düşen aktif görevi benimserse, kanımızca ilerici grup kendisini bütün gücüyle destekelmeli, hatta ona yol göstericilikte yardımcı olmalıdır. Niyazi Ağırnaslı'nın aldığı 437 oy solun süzülmüş oyudur. İstanbul barosu başkanlığını kazanan sayın Orhan Apaydın ı CHP ve tüm sol destekelmiş, Ankara'da ise devrimcilerin oyu üçe bölünmüştür.

YUÇE DÜŞÜNCESİ....

Baş tarafı savfa 9 da

Yuçe düşüncesinin esas yöntemi yonlerini oluşturan bağımsızlık tutumu da yaratıcılık tutumu da devrim ve sosyalist kuruluş karşısında bir sahip ve efendi tutumunun belirtileridir. ve bu ikisi birbirine ayrılmaz bağlarla bağlıdırlar.

Bağımsızlı tutumu yaratıcılık tutumuna sağlamca sarılmanın önkoşuludur ve yaratıcılık tutumu da bağımsızlık tutumunu sağlamca korumanın güvencesidir.

Yaratıcı tutum- bağımsız tutuma dayandığı zaman sağlam biçimde sürdürülebilir ve bağımsız tutum da ancak yaratıcı tutumla birleştiği zaman hakkıyla korunmuş olur

Bundan ötürü bağımsızlık ve yaratıcılık birlikte benimsenmelidir.

Bağımsız tutum ile yaratıcı tutumun birbirinden farklı yönleri de vardır.

Bağımsız tutum- halk yığınlarının devrimin ve sosyalist kuruluşun sahibi olarak rolünün uşaklık zihniyetine karşı korunmasını gerektirir, yaratıcı tutum ise bu sahiplik rolünün tam olarak yerine getirilmesini sağlamayı gerektirir.

Bağımsız tutum- halk yığınlarının devrimde, sosyalist kuruluşta korumaları gereken tutumdur- yaratıcı tutum da bu yığınların doğayı ve toplumu değiştirirken kullanmaları gereken yöntemdir.

Kim İl Sung yoldaşın önderliğinde halkımız- onun açıklığına kavuşturduğu bağımsız ve yaratıcı tutuma kuvvetle sarılarak yurdumuzu tarihsel ölçülerle kısa bir zaman içinde politikada bağımsız- ekonomide kendi olanaklarına dayanan ulusun korunmasında gücüne sahip güçlü bir sosyalist devlet durumuna getirebilmiştir.

"Kores Today"

GEÇMİŞİ İNKAR...

Baş tarafı sayfa 7'de

gimiz tek sonuç şu ki Marx'ın devrim anlayışının ne olduğu 1969'da olduğu gibi 1921'lerde de henüz kavranamamıştı." (Kurtuluş s.1.

Burada öncelikle belirtilmesi gereken bütün iddiacılığına rağmen PDA hareketine teslim edilecek bir miras yoktur, çünkü bağnaz Pekinci çizgiyi proleter devrimci hareketin mirasçısı olarak mükafatlandırmak onları bile şaşırtan bir davranıştır. Bambaşka bir formasyondan gelme liderleri olan bir proleter devrimci hareket- gerçekleştirmekle yükümlü olduğu devrimin sorunlarının düşünülmesini başka merkezlere bırakan bir çizgiye miras olarak devredilemez.

Gelelim Şefik Hüsnü'den yapılan Aydınlık dergisinden alınan alıntıya. Burada"Kurtuluş" açıkça tahrif yapmaktadır. Alıntının yapıldığı paragrafı olduğu gibi buraya aktarınca bu açıkça görülecektir. Yazının başlığı şudur: Türkiye'de Devrimin Gereği,neyi ifade ettiği gayet açık bir başlık. Alıntı yapılan paragrafın tamamı da şu:

"Kurtuluş'ta, Aydınlık'ın bundan önceki sayılarında yayınlanmış olan makalemizde iddia ve isbat ettiğimiz gibi. Türkiye'de ahalinin yüzde doksanı fakir köylü ve işçiden- yani emeği karşılığı aldığı ücretle geçinenlerden- oluşmaktadır. Ve sınıfların kaldırılmasına- ortaklaşa mülkiyete ve emeğin egemenliğine dayanan bir devrimden, ülkemizde zarar görmesi muhtemel olanlar, ihmal edilebilecek kadar sınırlı bir sınıf halktır. (abç) Ne var ki, daha önceden de belirttiğimiz gibi, proleterya diyebileceğimiz emekçilerimiz arasında henüz bir dayanışma duygusu, bir sınıf bilinci uyanmamıştır. Esasen bizde Marx'ın devrim için gerekli gördüğü maddi koşullar da henüz gerçekleşmemiştir. Buna dayanarak Türkiye'nin BAŞLI BAŞINA BİR SOSYALİST DEVRİM yapmasını mümkün sanmak ve bunu önermek: olsa olsa bir cinnet eseri veya hamhayalcilik olur. BİR SOSYALİST TOPLUM, mutlaka bir büyük sanayii gerektirir. Ve bizde bu yoktur. Ancak ve ancak sanayii gelişmiş bir büyük devletin katılması ile ve pek uzun bir zaman vücuda getirilebilir. Bu noktayı kaydedip doğabilecek itirazların önüne geçtikten sonra, İDDİA EDECEĞİZ Kİ, TÜRKİYE BU KOŞULLARIN OLUŞMASINI BEKLEMEDEN, YALNIZCA HALK SINIFLARININ TOPLUMSAL ŞARTLARINA GÜVENEREK, PEK YAKIN BİR GELECEKTE DEVRİMİNİ YAPMAK ZORUNDADIR. DEĞİLSE BİR SÖMÜRGE HALKI DERECESİNE DÜŞMEYE RAZI DEMEKTİR." (Şefik Hüsnü.Türkiye'de Sınıflar S.54-Büyük harfler ve siyahlar bize ait)

Şimdi"Kurtuluş"a soralım: Bu yazıdan "emperyalizm aşamasında devrimin proletaryanın kafa sayısına bağlı bir şey olmadığı' nı anlıyamamışlardır" sonucu çıkarılabilir mi?"...İşçi sınıfının Türkiye'de devrim yapıp yapamıyacağı kuşku götürür bir duruma gelmiştir" sonucu çıkarılabilir mi?"... Mark'ın devrim anlayışının ne olduğu 1969'da olduğu gibi 1921'lerde de henüz kavranamamıştı" sonucu çıkarılabilir mi? Şefik Hüsnü burada Türkiye'nin şartlarında "bir sosyalist devrim yapmasını mümkün sanmak ve bunu önermek: olsa olsa bir cinnet eseri ve hamhayalcilik olur" diyor Ve yazının bütününde Türkiye'yi etkileyen faktörlerin bir tahlilini yaptıktan sonra yazısını şöyle bitiriyor:

"Bu çevre içinde yaşamaya, bu uluslarla sürekli ilişki kurmaya zorunlu bir Türk ulusunun; yönetim ve ekonomi ilkeleri ni yeni gereksinmelere göre değiştirmiş bu toplumlar arasında, derebeyliği andıran, meşrutiyetle yamalanmış bir yönetimle yaşantısını sürdüreceğini sananlar varsa, bunlar ancak ciddi konuları da şakaya bozan şarlatanlar olabilir. Dünya ekonomisinin bir zorunluluğu olan toplumsal hükümlerin kabulüne, komşularımızın yarın bizi, başımıza kaka kaka zorlamalarına; aşağılanmış duruma indirmelerini gönlümüz istemiyorsa, bu günden itibaren devrimimizi kendimiz hazırlamaya koyulalım." (age.s.57)

Görülmektedir ki "Kurtuluş"un kendisine kaynak olarak seçtiği ve eklektik görüşlerine dayanak yapmaya uğraştığı yazı bile kendilerini tekzip ediyor ve kendine güvenden gelen devrimciliği yansıtıyor.

Burada Marx'ın devrim anlayışı, ve dolayısı ile hangi ülkelerde devrim beklediği, Lenin'in devrim anlayışına yaptığı katkılar, Marksizmin özünü kavrayamayıp lafızlarla yetinip Lenin'e ve Lenin'in devrim anlayışına saldıran 11. Enternasyonalin sözde "marksistlerinin" görüşlerinin ayrıntılı bir açıklanmasına girip bilgiçlik yapmanın gereğine inanmıyoruz. Okuyucu kaynak kitaplarda bu bilgilere ulaşabilir.

YAŞASIN FİLİSTİN....

Baş tarafı sayfa 16'

liklerini protesto etmek için Suriye Başkonsolosluğuna giderek bir siyah çelenk bıraktılar.Bugünlerde Türkiye'nin büyük kentleri geniş bir afişleme eylemine sahne olmakta idi.

Bu TEP afişlerinin içerdiği sloganlar şöyle idi:

HALKIMIZ FİLİSTİN HALKININ YANINDADIR!
ZAFER EMPERYALİZME VE SİYONİZME KARŞI SAVAŞAN FİLİSTİN VELÜBNAN HALKININDIR!
EVET HALKIMIZ FİLİSTİN HALKININ YANINDADIR VE ZAFER EMPERYALİZME VE SİYONİZME-ARAP GERİCİLİĞİNE KARŞI SAVAŞAN BU HALKINDIR.

YAŞASIN FİLİSTİN DEVRİMİ

Bu hafta Filistin Halkı ile Dayanışma haftasıydı. Duvarlar üzerinde "Halkımız Filistin Direnişinin Sonuna kadar Yanındadır'" yazılı sağ yumruğu havada bir fedayi'i gösteren renkli afişlerle donandı. Afişin üsk kesiminde Filistin Kurtuluş örgütünün temel sloganı olan "Zafere kadar Devrim" sözcükleri yer alıyordu. Arapçadan anlam olarak çevrildiğinde bu slogan "Halkın Zaferine Kadar Devrimci Savaş" anlamına gelir. Besbelli ki halkın zaferi Filistin toprağının siyonizmden temizlenmesiyle gerçekleşmiş olmayacaktır. Bu uğurda devrimci savaş ancak o zaman başlıyacaktır.

Filistin Haftası boyunca İstanbul'da ve Ankara'da açık oturumlar, ünlü devrimci sanatçıların katıldığı geceler düzenlendi. Son olorak Spor Sergi Sarayında onbinlerce seyircinin katılmasıyla düzenlenen Dayanışma Gecesi'nde Türkiye'de ilk kez Filistin Folklor Ekibini seyredebildik. Bu ekibin büyük sanat değeri taşıyan ve içeriği ulusal devrimci olan temsili yeni bir folklor anlayışının belirtisiydi. Filistinli sanatçıların askeri giysilerle elde silan oyunları en ilerici koreografi anlayışı ile ulusal folklorun bağdaşmasıyla meydana gelen başarılı bir sentezdi. Spor ve Sergi Sarayındaki Filistin Halkı ile Dayanışma Gecesi geceye katılanların çoşkulu tezahüratı ile gerçek bir halk gösterisi niteliğine büründü. Enbüyük tezahüratla karşılanan demeç, FKÖ lideri ve Filistin devrimi başkumandanı Yasir Arafat'ın demeci idi.

Kendi toprağında bağımsız ve demokratik bir vatan kurmak için emperyalizme, siyonizme ve Arap gericiliğine karşı savaşan Filistin Halkı ile Dayanışma devrimci enternasyonalizmin gereğidir. Bu, bir Türkiye devrimciliği görevidir. Türkiye Emekçi Partisi hep bu bilinçle hareket etmiştir. TEP gücü yettiğince bu kardeş halk ile dayanışmanın gerektirdiği eylemleri koymaya çalıştı. İzmir'de Fuar zamanı İzmir TEP örgütü birçok demokratik kuruluşlarında desteği ile bir yürüyüş ve miting düzenlemek için harekete geçti. Yetkililer bu miting ve yürüyüşü engellemek için- yasaları da hiçe sayarak ellerinden geleni yaptılar ve engellediler de. Emperyalizmin Orta-Doğu'daki köprübaşı İsrail'i gücendirecek herhangi bir halk hareketini hoşgörü ile karşılamıyorlardı. Böyle bir hareketi yasaklamakta kararlıydılar. Bu, siyonizme göz kırpmaktan başka bir anlam taşımıyordu. Arap dünyasıyla dostluk beyanlarının ne kadar samimi olduğunu bu davranışları gösterir.

TEP İzmir örgütü o günlerde İzmir Valiliğinin yasaklama kararını kaldırmak için içişleri Bakanlığına başvurdu .Bir yandan da Danıştayda dava açtı.

Danıştayda ivedi bir karar alınamadı.Ve İzmir yürüyüş ve mitingi yapılamadı.O günlerde kolluk kuvvetleri zaman zaman faşist komandolarla da takviyeli olarak İzmir TEPil merkezini göz dağı vermek için kuşattılar.Gene o günlerdeiçlerinde TEP'Lİlerinde bulunduğu gençler;Lübnan'da FKÖ kuvvetlerine emperyalizmin uşağı,nerede ise falanjistlerin müttefiki gibi harekete geçen ve kan döken Suriye askeri bir-

Devamı sayfa 15'de

FİLİSTİN HALKIYLA DAYANIŞMA GECESİNE SELAM

Filistin halkı, kendi toprağında bağımsız ve demokratik bir Filistin Devleti kurmak için silah elde savaşıyor. Bu savaş, Filistin Kurtuluş Örgütü önderliğinde emperyalizme, siyonizme ve Arap gericiliğine karşı verilmektedir. Bu üçlü Türkiye halkının da düşmanıdır. Ve Filistin halkı ile dayanışma bizim için yurtseverlik görevidir.

Filistin devrimi ile Türkiye devrimi kader birliği durumunda olduğu içindir ki halkımız Filistin halkının yanındadır.

Yaşasın iki halk arasında kardeşlik ve dayanışma!

Yaşasın Filistin Kurtuluş Örgütü!

Yaşasın tüm halklar arasında devrimci dayanışma!

Halkın zaferine kadar devrimci savaş!

TEP Genel Başkanı
Mihri Belli